ماهنامه علمى پژوهشى

mme.modares.ac.ir

شناسایی نواحی مربوط به رویهی جاروبی از دادههای ابر نقاط با استفاده از تئوری رویههای سینماتیک و جابجاییهای لغزشیذیر

اميررضا مياندرهويي1، خليل خليلي **

1 - دانشجوی دکترا، مهندسی مکانیک، دانشگاه بیرجند، بیرجند

2- دانشیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه بیرجند، بیرجند

* بيرجند، صندوق پستى 87175/615، kkhalili@birjand.ac.ir

طلاعات مقاله	چکیدہ
ﻧﺎﻟﻪ ﭘﯘﺭﻩﺷﯩﻰ ﻛﺎﻣﻞ ﻳﺎﻓﺖ: 10 ﺁﺫﺭ 1394 ﻳﺮﺵ: 29 ﺑﻬﻤﻦ 1394 ﺋﻪ ﺩﺭ ﺳﺎﻳﺖ: 07 ﻓﺮﻭﺭﺩﯾﻦ 1395	یکی از مهمترین مسائل مورد بررسی در زمینهی مهندسی معکوس، شناسایی بهترین رویه برای تقریب زدن دادههای ابر نقاط است. رویهی جاروبی یکی از انواع رویههای رویهدار است که علاوه بر کاربردهای فراوان در نرمافزارهای طراحی و ساخت به کمک کامپیوتر، تمامی شرایط لازم برای استفاده در نرمافزارهای مهندسی معکوس را نیز دارد. مهمترین مشکل جهت استفاده از رویههای جاروبی برای کاربردهای مهندسی
ید <i>واژگان:</i> هندسی معکوس گوریتم ناحیهبندی تکرارپذیر یهی سینماتیک یههای لغزشپذیر	معکوس، شناسایی نواحی متعلق به آن از میان دادههای ابر نقاط است. در الگوریتم ارائه شده در این مقاله روشی برای شناسایی این نواحی به صورت خودکار ارائه شده است. این در حالی است که در اکثر پژوهش های قبلی شناسایی ناحیهی مربوط به رویهی جاروبی توسط کاربر انجام میشود. در این مقاله با استفاده از فرمول بندی رویههای سینماتیک و مفهوم حرکتهای لغزش پذیر، روشی کلی برای شناسایی رویههای جاروبی با منحنی مرکزی و پروفایل دلخواه ارائه شده است. برای این منظور، در ابتدا دادههای ابر نقاط با توجه به معیار حرکت لغزشی با استفاده از الگوریتم تکرارپذیر ناحیه بندی میشوند و سپس با ارائه الگوریتمی موثر و با استفاده از مفهوم دسته بندی سلسلهمراتی و تشکیل گراف دوگان، بخش های مربوط به رویهی جاروبی شناسایی میشود. روش پیشنهادی جهت اعتبار سنجی بر روی مدل هایی با شرایط مختلف پیادهسازی شده است. مشاهده میگردد که نتایج بدست آمده با شرایط واقعی مدل تطابق خوبی دارند که این امر نشان دهندهی کارآیی این روش در مناسایی مختیم مینان دهنده ی با می از اند الگوریتمی موثر و با استفاده از مفهوم دسته بندی سلسلهمراتی و تشکیل گراف دوگان،

Sweep Surface Detection from Points Cloud Data using Theory of Kinematic **Surfaces and Slippable Motion**

Amir Reza Miandarhoie, Khalil Khalili*

Department of Mechanical Engineering, Birjand University, Birjand, Iran * P.O.B. 97175/615, Birjand, Iran, kkhalili@birjand.ac.ir

ABSTRACT

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper

Keywords:

Reverse engineering Swept surface

Iterative segmentation kinematic surface

Slippable surface

One important problem investigated in reverse engineering (RE) field is finding the best surface to Received 01 December 2015 approximate point cloud data. Swept surface is a surface type that in addition to various applications in Accepted 18 January 2016 CAD/CAM software, satisfies the whole standards required for use in RE software. The most important Available Online 26 March 2016 problem in utilization of swept surfaces for RE purposes is finding the areas belonging to it out of point cloud data. Through an algorithm presented in this paper, a method has been introduced to find these areas automatically. Currently, this process is performed by user intervention. In this paper, using kinematic surface formulation and slippable motion concept, a general method to find swept surfaces with any arbitrary central curve and profile is introduced. To this end, point cloud data are processed regarding slippable motion criterion using iterative segmentation algorithm, then by presenting an effective algorithm and employing the concept of hierarchical classification and drawing the dual graph, swept-surface-related areas are found. The introduced method is implemented in several models with different conditions for validation. It is observed that the results have good agreement with real model condition, showing the efficiency of this method in finding the swept surface.

1 - مقدمه

معکوس روشی است که با استفاده از اطلاعات سطح پایین هندسی که در بیشتر موارد تنها شامل موقعیت دادههای ابر نقاط است، امکان بازسازی مدل کامپیوتری از نمونههای واقعی را فراهم میکند [2]. در یک دههی گذشته بدليل ارائهى الكوريتمهاى قدرتمندى جهت استخراج شاخصههاى هندسى

درک مفهوم طراحی و توانایی بازسازی مدل کامپیوتری از نمونههای فیزیکی، نتایج مهمی همچون توانایی تولید مجدد قطعه، تغییر در طراحی جهت تولید محصولی جدید و کنترل کیفیت محصولات را به همراه دارد [1]. مهندسی

Vol. 16, No. 3, pp. 319-330, 2016 (in Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

S(u,v) = c(u) + R(u)p(v)

عددی باعث شده است تا اکثر پژوهشهای صورت گرفته در راستای ارائه الگوریتمی باشد که مسیری مناسب برای حرکت ابزار و یا جابجایی بازوی

احتمالا اولین روش اصولی جهت ساخت رویههای جاروبی توسط هیند و

كوآن در سال 1979 ارائه شده است [16]. الگوريتم ارائه شده توسط هيند،

با استفاده از روشی جبری و به طور مستقیم رویهی جاروبی (S(u, v) را با

ارائه میدهد. که در آن R(u) ماتریس متعامدی است که تغییرات راستای

منحنی یروفایل را نشان میدهد. منحنیهای p(v) و c(u) به ترتیب

سو و تان مدلی برای میانیابی رویههای جاروبی با استفاده از روش

میانیابی شبه مکعبی با مرتبهی پیوستگی C^2 پیشنهاد دادهاند. در این روش،

برخلاف روشهایی که برای بازسازی منحنی مولد و پروفایل از تقریب زنی

بیزیر¹²و بیاسپلاین¹³ استفاده می شود، نیازی به محاسبه ی نقاط کنترلی و

حل معادلات پیچیده نیست. همچنین از تابع مقیاس به عنوان ضریب منحنی

مرتبهی چهارم، روشی برای تشکیل رویهی بلند¹⁴ ارائه کردهاند. همانطور که

در شکل 1 دیده می شود، رویه ی جاروبی مورد استفاده در این روش دارای

دو منحنی مولد است و شرایط پیوستگی C^1 را تضمین می کند [18]. لی و

همکاران از رویههای جاروبی برای موقعیت دهی مناسب ابزار در هنگام

ماشین کاری سطوح آزاد¹⁵ استفاده کردهاند [19]. فاروکی برای نمایش آن

دسته از رویههای جاروبی که با استفاده از منحنیهای پارامتریک نسبی قابل

یو و همکاران با استفاده از رویه یجاروبی و معادله ی دیفرانسیلی برداری

پروفايل جهت نشان دادن تغييرات محلي استفاده شده است [17].

استفاده از منحنی یروفایل، (p(u)، و منحنی مرکزی، (c(u)، به صورت:

منحنی پروفایل و منحنی مرکزی هستند.

(1)

مکانیکی، در حداقل زمان و با کمترین دادهی ممکن را پیشنهاد دهد.

[3:4]، ناحیهبندی¹ دادهها براساس معیارهای مدلسازی [5:6]، برازش رویههای هموار و مطابق با اصول زیبایی شناختی [7،8] و همچنین شناسایی قیود مهندسی مختلف [9] تحولات گستردهای در زمینهی نرمافزارهای تجاری مهندسی معکوس بوجود آمده است. در این نرمافزارها با وجود آن که ابزارهای مناسبی برای استفادهی کاربران فراهم شده است، ولی در مدلهای پیچیده استنباط روش و مفهوم طراحی همچنان برعهدهی کاربر است. دلیل اصلی این ضعف را میتوان با توجه به تفاوت موجود در نوع نگاه نرمافزار با نوع نگاه کاربر به دادههای خام ابر نقاط توضیح داد.

در سالهای اخیر تحقیقات فراوانی جهت توسعهی سیستمهای هوشمند و استفاده از آن در کاربردهای مختلف علمی انجام شده است. شاید بتوان گفت که هافمن و ریچارد در سال 1984، با ارائهی قانون کمترین² که برگرفته از تئوری شناختی³است، اولین قدمها را جهت افزایش درک بینایی مصنوعی برداشتهاند [10]. براساس قانون کمترین، قومی ادراک انسان برای شناسایی مدل های مختلف، آن ها را از محلی که با توجه به شاخصهی اندازه گیری تقعر دچار ناپیوستگی هستند، به قطعات کوچکتری تقسیم می کند. با توجه به این اصل، تحقیقات فراوانی جهت ناحیهبندی چند ضلعیها و مدلهای هندسی به زیر مجموعههای محدب انجام شده است [11]. در تحقیقی دیگر در مورد نحوهی درک انسان از تصاویر مختلف ثابت شده است که بازشناسی و درک اشکال و مدلها براساس تجزیهی ساختاری آنها به نواحي معنادار صورت مي پذيرد [12]. نحوهي عملكرد الگوريتم هاي ناحیهبندی مفهومی⁴، که در بعضی از مقالات از آنها بهعنوان الگوریتم ناحیهبندی حجمی یاد میشود نیز بر همین اساس است.

در نرمافزارهای مهندسی معکوس، از الگوریتمهای ناحیهبندی جهت افراز قطعات مكانيكي به رويههاي اوليه 5 استفاده مي شود. هرچند شناسايي رویههای اولیه، گام مهمی در راستای هوشمندسازی نرمافزارهای مهندسی معکوس است، ولی استفاده از آن جهت بازسازی مدلهای پیچیده امکانپذیر نیست. برای این منظور، دادههای ورودی باید با استفاده از رویههای قویتری که امکان استفاده از آنها در نرمافزار موجود است، ناحیهبندی شوند. این رويهها كه سطوح داراى تابع⁶و يا سطوح رويهدار⁷ ناميده مىشوند، شامل رویههای دورانی، رویههای استوانه مدرج⁸، رویههای لافتینگ⁹ و رویههای جاروبی¹⁰ هستند. در سالهای گذشته تحقیقاتی در مورد شناسایی و استخراج پارامترهای مربوط به رویه استوانه مدرج (که از تابع اکسترود¹¹ برای تشکیل سطح استفاده می کند)، رویه دورانی [5،13] و رویه های ترسیم شده با استفاده از تابع لافتینگ [14،15] انجام شده است، ولی در مورد رویه جاروبی تحقیقات کمتری صورت گرفته است.

تابع جاروبی، روشی بسیار قدرتمند برای طراحی سطوح پیچیده است، که علاوه براستفاده در نرمافزارهای طراحی به کمک کامپیوتر، در زمینهی ساخت به کمک کامپیوتر، طراحی نحوهی جابجایی در علم رباتیک و مسیریابی ابزار در ماشینهای کنترل عددی کاربرد فراوانی دارد. کاربرد این دسته از رویهها در مدلسازی نحوهی ماشین کاری در ماشینهای کنترل

- Functional Surface
- Processing Surface
- Tabulated Cylindrical Surface
- Lofting Function
- Swept Surface ¹¹ Extrude Function

12 Bezier Spline

Blend Surface

13 B_Spline

Downloaded from mme.modares.ac.ir on 2024-05-04

surfaces b- generation of long surface by rolling ball method requiring the solution of complicated partial differential equations c- generation of long surface using swept surface and ordinary differential equations **شکل 1** الف- رویهی بلند حاصل از برخورد سه رویهی اولیه ب- تشکیل رویهی بلند

با روش rolling_ball که نیازمند حل معادلات پیچیدهی دیفرانسیل جزئی است ج-

تشکیل رویهی بلند با استفاده از رویهی جاروبی و معادلات دیفرانسیل معمولی

Segmentation ² Minima Rule

Cognitive Theory

⁴ Semantic Segmentation ⁵ Primary Surface

¹⁵ Free Form Surface

ارائه نیستند، روشی مبتنی بر منحنیهای PH¹ ابداع کرده است [20]. از آن-جا که در این روش علاوه بر موقعیت نقاط اولیه، خواص دیفرانسیلی و انتگرالی منحنیهای مولد نیز در نظر گرفته میشود، میتوان انتظار داشت که رویههای جاروبی متنوع تری نمایش داده شود.

نيتلر با استفاده از فرمول بندى ارائه شده توسط فاروكى، روشى براى برطرف کردن مشکلات موجود در کدنویسی برای ماشین کاری قطعات با استفاده از دستگاه فرز بیان کرده است. در این روش با معرفی تابع میانیاب جاروبی به جای توابع میانیاب خطی و دایروی، از حجم بالای برنامههای ماشین کاری به شدت کاسته می شود و همچنین مشکل تقریبی و غیردقیق بودن مسير ابزار بر طرف شده است [21].

با وجود آن که در سالهای اخیر پژوهشهای فراوانی در مورد نحوهی میانیابی رویههای جاروبی و استفاده از آن در طراحی و ساخت به کمک کامپیوتر ارائه شده است، ولی در مورد شناسایی این دسته از سطوح، با استفاده از دادههای ابر نقاط و استخراج پارامترهای موردنیاز برای بازسازی آن در کاربردهای مهندسی معکوس، تحقیقات بسیار کمی صورت گرفته است. در اكثر این تحقیقات تمامی نقاط ورودی متعلق به رویهی جاروبی هستند، که در آنها الگوریتم ارائه شده تنها به استخراج پارامترهای موردنیاز برای بازسازی سطح می پردازد و در نتیجه دیگر نیازی به شناسایی ناحیهی متعلق به رویهی جاروبی نیست [22،23]. قابل ذکر است که در چند سال گذشته، در تعداد بسیار محدودی از مقالات به شناسایی نواحی متعلق به رویهی جاروبی پرداخته شده است. اندروز و همکاران با استفاده از مفهوم حرکت لغزش پذیر² و رویه های سینماتیک³، امکان شناسایی نواحی مربوط به گروهی خاص از رویه های جاروبی را از میان داده های ابر نقاط فراهم کرده اند [5]. در روش پیشنهادی آنها امکان شناسایی رویه جاروبی در حالت کلی فراهم نیست و تنها رویه هایی که منحنی پروفایل آن ها دایروی و منحنی مرکزی آن مارپیچ ساده⁴و یا اسپیرال⁵(مارپیچ حلزونی) است، قابل شناسایی میباشد. همچنین با توجه به میدان سرعت مورد استفاده در [5]، برای حذف کردن اثر نویز و نرمالیزه کردن دادهها، از روشهای تبین⁶ و ناهمسانی توزیع خطا در متغیرها⁷که احتیاج به محاسبات پیچیدهتری نسبت به سایر روشها دارد استفاده شده است.

در الگوریتم ارائه شده در این مقاله با ارائهی ایدهای جدید و با استفاده از حرکت لغزشی و فرمولبندی رویههای سینماتیک، روشی برای شناسایی نواحی متعلق به رویهی جاروبی از میان دادههای ابر نقاط ارائه شده است. همچنین جهت شناسایی رویهی جاروبی، از گراف دوگان⁸ متناظر با ناحیهبندی انجام شده بر روی مدل و روش دستهبندی سلسله مراتبی[°] استفاده می شود. این الگوریتم به صورت مستقیم بر داده های ابر نقاط اعمال می شود و نیازی به فایل مشبندی ندارد. روش پیشنهادی در این مقاله، با برطرف كردن محدوديتهاى الگوريتمهاى قبلى مىتواند رويههايى جاروبى با هر نوع منحنی یروفایل و منحنی مرکزی دلخواه را شناسایی کند. همچنین بدلیل استفاده از میدان سرعت ثابت در محاسبات لغزشی، نیازی به روشهای پیچیده جهت نرمالیزه کردن دادهها نیست و الگوریتم نسبت به وجود نویز در

دادهها یایدار است.

بزرگترین مزیت روش ارائه شده در این مقاله نسبت به روشهای قبلی توانایی شناسایی ناحیهی مربوط به رویهی جاروبی از میان دادههای ابر نقاط است. معمولا در الگوریتمهایی که برای استخراج پارامترهای رویههای رویهدار استفاده می شوند ناحیهی مربوط به رویهی مورد نظر توسط کاربر تعیین می شود و تنها استخراج پارامترها برعهده الگوریتم است [2]. این در حالی است که در این پژوهش تمامی مراحل شناسایی و استخراج پارامترهای لازم به صورت اتوماتیک و بدون کمک کاربر انجام می شود.

بخشبندی این مقاله به شرح زیر است. در بخش 2 و 3 به ترتیب، روش تخمین بردارهای نرمال و فرمولبندی رویههای سینماتیک توضیح داده می شود. در بخش 4 روش محاسبه لغزش پذیری سطح بررسی می شود. الگوریتم ناحیهبندی تکرارپذیر¹⁰ در بخش 5 توضیح داده شده است. در بخشهای بعدی الگوریتم پیشنهادی جهت شناسایی رویهی جاروبی با استفاده از مثالهایی ارائه شده است.

2- روشهای محاسبهی بردار نرمال

در این بخش چگونگی محاسبهی بردار نرمال دادههای ابر نقاط توضیح داده شده است. هوپ و همکاران روشی را برای محاسبهی راستای صفحات مماس برای هر نقطه در ابر نقاط با استفاده از ماتریس کواریانس پیشنهاد میکنند [24]. فورگینژاد و خلیلی با تعریف مفهوم همسایگی همگن برای هر یک از نقاط، دقت روش ارائه شده توسط هوپ را افزایش دادهاند [25].

در این پژوهش، از روشی مشابه برای تخمین بردار نرمال استفاده میشود. بردار نرمال هر نقطه براساس مختصات همسایگیهای همگن آن k بدست میآید. همسایگیهای همگن هر نقطه \mathbf{p}_i که شامل نزدیکترین نقطه به \mathbf{p}_i است، با علامت $N_H(\mathbf{p}_i)$ نشان داده می شود. برای محاسبه بردار نرمال، ابتدا مرکز \mathbf{o}_i مربوط به $N_H(\mathbf{p}_i)$ محاسبه می شود و سپس بردار نرمال با استفاده از تحلیل اجزای اصلی¹¹ (PCA) بدست میآید. برای اندازه گیری بردار نرمال، ماتریس مرتبط کواریانس (N_H(**p**_i) طبق رابطه (2) تشكيل مىشود.

$$C = \sum_{\mathbf{x}_j \in N_H} (\mathbf{p}_i) (\mathbf{x}_j - \mathbf{o}_i) (\mathbf{x}_j - \mathbf{o}_i)^{\mathrm{T}}$$
(2)

یکی از k همسایگی نقطه \mathbf{p}_i و \mathbf{p}_i مرکز همسایگیها است. بردار \mathbf{x}_i نرمال هر نقطه با بردار ویژهی متناظر با کوچکترین مقدار ویژهی ماتریس كواريانس برابر است.

3- رویههای سینماتیک

رویهی سینماتیک با توجه به رفتار خاصی که تحت تبدیل صلب از خود نشان میدهد، تعریف میشود [26]. رویههای سینماتیک دستهای از رویههای اولیه هستند که بهدلیل نوع کاربردی که دارند، مورد توجه قرار گرفتهاند. این گروه رویههای فراوانی همچون: کره، استوانه، مخروط، صفحه تخت، رویههای دورانی، رویههای استوانه مدرج، مارپیچ و مارپیچ حلزونی لگاریتمی¹² را شامل میشود [27]. با استفاده از این رویهها میتوان رویههای پیچیدهتری همچون رویههای قابل گسترش¹³ را نیز تقریب زد [5].

ماتریس تبدیل (MT(t) از سه بخش تشکیل شده است: که نشان دهندهی دوران، ($\Gamma(t)$ تابع مقیاس و (T(t) نشان $R(t) \in SO$

Pythagorean-hodograph Curve

Slippable Motion Kinematic Surface

Helix

Spiral Taubin

Heteroscedastic Errors-in-Variables

⁸ Dual Graph ⁹ Hierarchical Clustering

¹⁰ Iterative Segmentation ¹¹ Principal Component Analysis

¹² Logarithmic Spiral Surface

¹³ Developable Surface

دهنده جابجایی خطی است. در زمان t، موقعیت نقطه 🛚 تحت تبدیل : با استفاده از رابطه (3) به صورت MT(t)

$$\mathbf{x}(t) = \Gamma(t)R(t) \cdot \mathbf{x}_0 + T(t)$$
(3)

تعریف می شود. با در نظر گرفتن $\mathbf{0} \neq const$ ، شرط لازم برای آن که (MT(t) تبدیل صلب باشد، قابل اعمال است. در حالت کلی با مشتق گیری از رابطه (3) بردار سرعت نقطه 🕱 برای تبدیل غیرصلب به صورت:

$$\mathbf{v}(\mathbf{x}) = \mathbf{r} \times \mathbf{x} + \mathbf{t} + \gamma \mathbf{x} \tag{4}$$

y، x بدست میآید. که در آن (r_x, r_y, r_z) بردار دوران حول محورهای yو Z است، $\mathbf{t} = (t_x, t_y, t_z)$ و γ پارامتر تغییر مقیاس است.

برای رویهی مفروض S، تبدیل M ماتریس انتقال لغزش پذیر است، به شرط آن که رویه S در تمامی نقاط، مماس بر میدان سرعت خطی باشد. اگر بردار جابجایی لحظهای در هر نقطه مماس بر سطح باشد، در نتیجه هر نقطه پس از انتقال بر روی سطح اولیه باقی خواهد ماند و بین مدل اولیه و مدل انتقال یافته فاصلهای ایجاد نمی شود. بنابراین می توان فرض کرد که سطح بر روی خودش لغزش کرده است. به همین دلیل به این نوع تبدیلات، تبدیل لغزش پذیر گفته می شود. رویه ی سینماتیک می تواند در بیشتر از یک راستا لغزش پذیر باشد. به عنوان مثال، در مورد صفحه ی تخت، جابجایی در تمامی مسیرهای موازی با صفحه و همچنین دوران حول بردار نرمال صفحه، تبديل لغزشيذير است. با توجه به نوع ميدان سرعت و حركت لغزشي می توان انواع رویه های سینماتیک را دستهبندی کرد:

- در حالت تبدیل صلب، که در آن $\Gamma(t)$ مقدار ثابت است و در نتیجه γ = 0 مى شود.
- در حالتی که r = 0، در نتیجه v(x) = t می شود. این حالت را میدان سرعت ثابت مینامند که در آن M نشان
دهندهی جابجایی با سرعت ثابت در راستای ا است [28].
- در حالتی که r ≠ 0 و r ≠ x + t و r + x × r = r می شود. این حالت میدان سرعت مارپیچ یا میدان سرعت پیچشی نامیده می شود. که در آن جابجایی و دوران همزمان اتفاق می افتد [13،29] (شكل 2-الف).
- شرایطی که در آن $\mathbf{0} \neq \mathbf{r}$ و $\mathbf{r} \cdot \mathbf{t} = \mathbf{r}$ باشد، حالتی خاص از میدان سرعت مارپیچ است که نشاندهنده رویهی استوانهای است [28].
 - در حالت تبدیل غیرصلب که $\mathbf{0} \neq \gamma$ است.
- $\mathbf{v}(\mathbf{x}) = \mathbf{r} \times \mathbf{I}_{t}$ حالتی که $\mathbf{t} \neq \mathbf{0}_{t}$ در نتیجه میدان سرعت برابر با سرعت این حالت، کلیترین حالت میدان سرعت $x + t + \gamma x$ است و آن را میدان سرعت اسپیرال (مارپیچ حلزونی) مینامند [5] (شكل 2-ج).
- اگر t = 0 باشد، حالتی خاص از میدان سرعت اسپیرال اتفاق میافتد. در این شرایط مسیر حرکت به صورت منحنی صفحهای اسپيرال لگاريتمي خواهد شد (شكل 2-د).

4- روش محاسبهی لغزش پذیری سطح

اگر 🕱 نقطهای با بردار نرمال **n**، متعلق به رویهی S باشد، میزان لغزش پذیری آن نسبت به میدان سرعت (x) با استفاده از رابطهی (5):

$$\mathbf{v}(\mathbf{x}) \cdot \mathbf{n} = \mathbf{0}$$

Fig. 2 Geometrical models according to different velocity fields ahelical velocity field b- pure rotational velocity field c- spiral velocity field d- logarithmic spiral velocity field (dashed lines denote the direction of velocity field current)

شکل 2 مدل های هندسی مطابق با میدان های سرعت متفاوت الف- میدان سرعت مارپیچ ب- میدان سرعت دورانی خالص ج- میدان سرعت اسپیرال د- میدان سرعت اسپیرال لگاریتمی (خطوط خط چین نشان دهندهی راستای جریان میدان سرعت است)

و بررسی این که آیا بردار نرمال عمود بر میدان سرعت است، بررسی میشود. در واقع موازی بودن راستای جابجایی هر نقطه با بردار مماس بر سطح در همان نقطه، شرط لازم برای لغزش پذیر بودن تبدیل [rt t 7] است. این شرط را می توان به صورت:

$$\int_{S} (\mathbf{v}(\mathbf{x}) \cdot \mathbf{n})^2 ds = \mathbf{0}$$

بیان کرد.

(6)

با تعریف رابطهی (6) در قالب یک مسئلهی بهینهسازی، راستاهای لغزش پذیر برای رویه ی مورد بررسی مشخص می شود. طبق رابطهی (7)، هدف از مسئلهی بهینهسازی پیدا کردن بردار جابجایی **[r** t γ] است، به

نحوی که با اعمال آن بر تمامی نقاط متعلق به سطح، مجموع جابجاییهای نقاط در راستای بردار نرمال متناظرشان کمترین مقدار ممکن شود:

$$\min_{[\mathbf{r} \ \mathbf{t} \ \mathbf{\gamma}]} \sum_{i=1}^{n} (\mathbf{v}(\mathbf{x}_{i}) \cdot \mathbf{n}_{i})^{2}$$
(7)

نکتهی جالب تشابه این معادله با معادله مورد استفاده در الگوریتم تطابق ابر نقاط است [30]. بنابراین برای حل آن می توان از روش های مورد استفاده در مسئله تطابق نقاط استفاده کرد.

رابطهی (7) مسئله بهینهسازی کمترین مربعات است، و نقطهی کمینهی آن جواب سیستم خطی $\mathbf{O} = \mathbf{X}$ می شود. که در آن C ماتریس کواریانس c مشتق جزئی تابع هدف نسبت به پارامترهای ماتریس انتقال است. ماتریس را می توان با استفاده از رابطهی (8) محاسبه کرد:

$$C \coloneqq \sum_{i=1}^{n} \mathbf{f}(\mathbf{x}_{i})\mathbf{f}(\mathbf{x}_{i})^{\mathrm{T}}$$
 (Jeta)

(5)

S(u,v) = c(u) + R(u)p(v)

 $R(u) = [T(u), N(u), T(u) \times N(u)]$

رويه جاروبي با سطح مقطع ثابت: در اين حالت منحنى پروفايل همواره

مماس بر سطح راهنما: در این حالت با صرفنظر از راستای اولیهی

منحنی پروفایل و زاویهی بین منحنی پروفایل و منحنی مرکزی، رویه

به نحوی ایجاد می شود که مماس بر سطح راهنما باشد (شکل 3-ج).

لازم به ذكر است كه با استفاده از الگوريتم ارائه شده در اين مقاله،

شناسایی و استخراج رویههای جاروبی متعلق به دو گروه اول به خوبی

امکان پذیر است. رویه های گروه سوم نیز، در حالتی که انحنای سطح راهنمای

آنها تغییرات تندی نداشته باشد قابل شناسایی هستند. ولی در حالت کلی

برای بررسی رویههای گروه سوم لازم است تا اثر سایر اجزای مدل بر رویهی

جاروبی در نظر گرفته شود و علاوه بر آن راهکاری جهت استخراج سطح

معادلهی پارامتری رویهی جاروبی با سطح مقطع ثابت به صورت:

است که در آن R(u) ماتریس دوران منحنی پروفایل است و به صورت:

محاسبه می شود. در رابطه ی بالا، T(u) = c'(u) بردار مماس بر منحنی

مرکزی و $\|T'(u)\| = T'(u)$ بردار نرمال منحنی مرکزی است. در

حالتی که c(u) یک منحنی فضایی باشد، محاسبه R(u) با استفاده از

دادههای ابر نقاط بسیار پیچیده است. به همین دلیل معمولا رویهی جاروبی

در حالت خاص مورد بررسی قرار می گیرد [23]، که در این حالت فرض

می شود که (c**(u)** یک منحنی دو بعدی است و در صفحهی عمود بر منحنی

به کار گیری میدان سرعت مارپیچ و اسپیرال نیز نمیتواند در حالت کلی

عمود بر منحنی مرکزی است (شکل 3-ب).

راهنما نيز به الگوريتم اضافه شود.

1-6- ایدہی کلی الگوریتم

یروفایل قرار گرفته است.

(9)

(10)

 $x \coloneqq (p_x, p_y, p_z, n_x, n_y, n_z)$ (-8)

$$f(\mathbf{x}) \coloneqq ((\mathbf{p} \times \mathbf{n})_{x}, (\mathbf{p} \times \mathbf{n})_{y}, (\mathbf{p} \times \mathbf{n})_{z},$$

$$n_{x}, n_{y}, n_{z}, p, n) \qquad (\bigcirc -8)$$

بنابراین راستاهای لغزش پذیر برای نقطهی **x** با بررسی آرایههای برابر با صفر از ماتریس *C* قابل شناسایی است. برای محاسبهی راستای لغزش واقعی، از تجزیهی مقادیر ویژه ماتریس *XAX^T = C* استفاده میشود. بردارهای ویژه ماتریس *C* که متناظر با مقادیر ویژه صفر هستند، نشان دهندهی راستای حرکتهای لغزش پذیر می باشند. قابل ذکر است که در کاربردهای عملی، به دلیل وجود نویز و خطا در دادههای ابر نقاط، مقادیر ویژه دقیقا برابر با صفر نخواهند شد، به همین دلیل مقادیر ویژه به اندازه کافی کوچک به عنوان حرکتهای لغزش پذیر در نظر گرفته می شود.

5- الگوريتم ناحيەبندى تكرارپذير

دستهبندی مجموعهای از نقاط مجزا، به معنی افراز آنها به نواحی منفصل است، به طوری که فاصلهی نقاط مربوط به یک ناحیه نسبت به یکدیگر از فاصلهی آنها نسبت به نقاط سایر نواحی کمتر شود. الگوریتم ناحیهبندی تکرارپذیر روشی قطعی و مبتنی بر روش تکرار نقطه ثابت است که میتواند چنین دستهبندی ای را ایجاد کند [6].

ایدهی کلی الگوریتم تکرارپذیر که با نام الگوریتم لوید¹ یا الگوریتم ورونی تکرارپذیر² نیز شناخته می شود، بسیار ساده است. در این روش هر دسته با استفاده از یک المان نماینده، که معمولا مرکز آن دسته است معرفی می شود. در ابتدا k مرکز تصادفی از فضای دادههای ورودی بهعنوان المان نماینده انتخاب شده و سپس با اختصاص دادن هر داده به نزدیک ترین مرکز، دستهبندی صورت می گیرد. الگوریتم با به روزرسانی المانهای نماینده و انتخاب مرکز هر ناحیه به عنوان المان نماینده جدید، دوباره ناحیهبندی را انجام می دهد. این روند تا زمانی که شرط توقف الگوریتم حاصل شود تکرار خواهد شد.

در الگوریتمهای تکرارپذیر جهت کاهش خطای تقریب، پس از انجام ناحیهبندی و رسیدن به همگرایی توسط الگوریتم لوید، نواحی مختلف بررسی میشوند تا با اضافه کردن المان نمایندهی جدید در قسمتهایی که میزان خطای تقریب بیش از حد مجاز است، ناحیهبندی مجددا انجام شود. همچنین بهمنظور جلوگیری از ناحیهبندی بیش از حد³، نواحی مجاور که قابلیت ترکیب با یکدیگر را دارند، در قالب یک ناحیهی کلی ارائه می شوند.

6- الگوريتم شناسايي واستخراج رويهي جاروبي

همانطور که قبلا نیز ذکر شد، از فرمول بندی رویه جاروبی می توان برای نمایش رویههای اولیه و سینماتیک [5،13] و حتی در کاربردهای خاص برای رویههای پیچیدهتری همچون رویه یلافتینگ [15،13] و بلند [20،18] نیز استفاده کرد. شاید بتوان گفت تنوع فراوان رویههای جاروبی، مهمترین مشکل بر سر راه شناسایی آن به صورت خودکار است. اگرچه این دسته از رویهها دارای تنوع فراوانی هستند و در نرمافزارهای طراحی روشهای مختلفی برای ساخت آنها ارائه شده است، ولی در حالت کلی، با توجه به تغییر راستای منحنی پروفایل در مقاطع مختلف، می توان آنها را در سه گروه زیر دستهبندی کرد:

 رویه یجاروبی با مقاطع موازی: در این حالت منحنی پروفایل همواره راستای اولیه یخود را حفظ می کند (شکل 3-الف).

شکل 3 انواع رویههای جاروبی با توجه به راستای منحنی پروفایل الف- رویه جاروبی با مقطع موازی ب- رویهی جاروبی با سطح مقطع ثابت ج- رویهی جاروبی موازی با سطح راهنما

¹ Lloyd Algorithm

² Iterative Voronoi Algorithm ³ Over segmentation

Fig. 3 Types of swept surfaces with regard to the direction of profile's curve a- swept surface with parallel section b- swept surface with constant section c- swept surface parallel with guide surface

رویههای جاروبی را شناسایی و بازسازی کند، زیرا در این حالت تنها امکان شناسایی رویههای جاروبی با منحنیهای مرکزی خاص، امکان پذیر است. در واقع استفاده از فرمول بندی میدان سرعت برای شناسایی رویههای مختلف، همانند ناحیه بندی جهت دار است که با صرف نظر از شکل ذاتی و واقعی مدل، نقاط را براساس فرم مورد نظر خود ناحیه بندی می کند.

در رویهی جاروبی با مقاطع موازی، راستای منحنی پروفایل همواره ثابت است. بنابراین معادلهی پارامتری این دسته از رویهها با حذف پارامتر دوران از معادلهی (9)، به صورت زیر بدست میآید:

$$S(u,v) = c(u) + p(v) \tag{11}$$

معادلهی پارامتری مربوط به رویهی اکسترود نیز مطابق رابطهی 10 تعریف میشود:

$E(u,v) = c(u) + v\hat{\mathbf{n}}_v$

که در آن u میزان کشش و u راستای کشش است. همان طور که دیده می شود، فرم معادله ی رویه ی جاروبی با مقاطع موازی، با معادله ی پارامتری رویه ی اکسترود یکسان است، با این تفاوت که منحنی مرکزی در رویه ی اکسترود، به صورت خط مستقیم در نظر گرفته می شود ولی برای رویه ی جاروبی می توان منحنی های پیچیده تری را انتخاب کرد. میزان انحنای منحنی مرکزی، زاویه ی لحظه ای بین پروفایل با منحنی مرکزی و رعایت شرایطی که مانع بر خورد رویه با خودش شود، از پارامترهای محدود کننده ی فرم منحنی مرکزی است. ایده ی مورد استفاده در این مقاله، که در قسمتهای بعد با جزئیات بیشتری به آن پرداخته شده است، از تشابه موجود میان معادله ی رویه ی جاروبی با مقاطع موازی و معادله ی رویه ی اکسترود بدست آمده است.

در شکل (4)، رویه ی اکسترود (E) و رویه ی جاروبی (S) با منحنی های پروفایل یکسان ترسیم شدهاند. مطابق شکل دو رویه در قسمت ابتدایی دارای همپوشانی هستند. دلیل این امر موازی بودن راستای کشش رویه ی اکسترود با شیب منحنی مرکزی رویه ی جاروبی در نقطه ی u = u است. در ناحیه ی که همپوشانی ایجاد شده است، میتوان رویه ی جاروبی را با استفاده از رویه ی اکسترود تقریب زد. ایده ی کلی مورد استفاده در این مقاله براساس همین نکته ارائه شده است. در واقع، هدف بازسازی رویه ی جاروبی S، با استفاده از رویه های اکسترود متوالی E_n , E_1 , E_2 , ..., E_n است، کشش رویه های اکسترود مقالی مماس بر منحنی مرکزی رویه ی جاروبی S باشد.

در شکل (5)، تقریب زدن رویهی جاروبی با استفاده از رویههای اکسترود متوالی به صورت شماتیک نشان داده شده است. اگر تعداد رویههای اکسترود به اندازهی کافی انتخاب شود، آنگاه بازسازی رویهی جاروبی با دقت مناسب ممکن خواهد بود.

مراحل بازسازی رویهی جاروبی با استفاده از رویهی اکسترود را میتوان به صورت زیر بیان کرد:

- بدست آوردن بردار نرمال نقاط متعلق به سطح
- ناحیهبندی ابر نقاط با استفاده از معیار لغزش پذیری و الگوریتم تکرار پذیر
- تشکیل گراف دوگان بر مجموعهی رویههای اکسترود و ترکیب نواحی مربوط به رویهی جاروبی
 - بدست آوردن راستای کشش برای هر ناحیه
- ارائه روشی براس شناسایی توالی نواحی مربوط به رویهی جاروبی و استخراج نقاط متعلق به آن از میان دادههای ابر نقاط

در ادامه روش کار الگوریتم ناحیهبندی بیشتر توضیح داده میشود.

Fig. 4 a- $\overline{\mathbf{n}_p}$ normal vector of profile's curve, and $\overline{\mathbf{T}_u}$ tangent vector to central curve, at point $u = \mathbf{0}$ b- exhibition of swept surface *S* (black-hued) produced by two generating curves c(u) and p(v), and extruded surface *E* (white-hued) produced by extending the p(v) curve along $\overline{\mathbf{T}_u}$ vector c- area in which the two surfaces *E* and *S* overlap (combination of black and white)

شکل 4 الف - \mathbf{n}_{p} بردار نرمال منحنی پروفایل و \mathbf{T}_{u} بردار مماس بر منحنی مرکزی در نقطهی $\mathbf{0} = \mathbf{u}$ ب - نمایش رویهی جاروبی S (با رنگ مشکی) حاصل از دو منحنی مولد ($\mathbf{v}(u)$ و ($\mathbf{u}(u)$ ، و رویهی اکسترود $\mathbf{I}(u)$ رنگ سفید) حاصل از امتداد منحنی ($\mathbf{v}(v)$ در راستای بردار \mathbf{T}_{u} ج- ناحیهای که دو رویهی S و \mathbf{I} دارای هم پوشانی هستند (ترکیبی از دو رنگ سفید و مشکی)

Fig. 5 a- approximation of swept surface using extruded surfaces b- use of lines L_1 , L_2 and L_3 which are the corresponding directions with extruded surfaces E_1 , E_2 and E_3 as an approximation of the curve c(u). As seen, it may be expected to result a better approximation of swept surface and c(u) curve as the number of surfaces E_i increase.

شکل 5 الف- تقریب زدن رویهی جاروبی با استفاده از رویههای اکسترود ب- استفاده از خطوط L₁ ، L₂ و L₃ که راستاهای متناظر با رویههای اکسترود E₁ ، E₂ و E₃ هستند بهعنوان تقریبی برای منحنی (c(u)، با افزایش تعداد رویههای E₁ میتوان انتظار داشت به تقریب بهتری از رویهی جاروبی و منحنی (c(u) رسید

2-6- ناحيەبندى نقاط

 M_1, M_2, \dots, M_n هدف از این بخش افراز ابر نقطه M به نواحی جداگانهی M_n این بخش افراز ابر نقطه M به نواحی با استفاده از رویهی اکسترود قابل

(12)

تقریب زدن باشد. به همین دلیل معادلهی میدان سرعت با حذف پارامتر دوران و تغییر مقیاس از معادلهی (4)، به صورت رابطه (13) اصلاح می شود: . . .

$$\mathbf{v}(\mathbf{x}) = \mathbf{t} \tag{13}$$

جهت محاسبهی بردار جابجایی لحظهای [1] که به ازای آن رابطهی:

$$\min_{[t]} \sum_{i=1}^{n} (\mathbf{v}(\mathbf{x}_i) \cdot \mathbf{n}_i)^2$$
(14)

کمینه شود، می توان از تجزیهی مقادیر ویژهی ماتریس کواریانس C: $n = [n_{ix}n_{ix} n_{ix}n_{iy} n_{ix}n_{iz}]$

$$C = \sum_{i=1}^{m} \begin{bmatrix} n_{iy} n_{ix} & n_{iy} n_{iy} & n_{iz} n_{iy} \\ n_{iz} n_{ix} & n_{iy} n_{iz} & n_{iz} n_{iz} \end{bmatrix}$$
(15)

استفاده كرد.

در حالت کلی، ابر نقطهی M میتواند ترکیبی از چندین رویهی متفاوت باشد. به این معنا که لزوما تمامی نقاط متعلق به M نسبت به میدان سرعت معادلهی (13) لغزش پذیر نخواهند بود. بنابراین نمیتوان روابط بالا را به صورت مستقیم بر M اعمال کرد. به همین منظور برای هر نقطهی $\mathbf{M}_i \in M$ همسایگی M_i شامل نزدیکترین m نقطه نسبت به \mathbf{i} تعیین میشود و پارامترهای لغزش پذیری در این همسایگی مورد بررسی قرار میگیرد.

جهت افزایش پایداری عددی محاسبات و همچنین جلوگیری از تشکیل جواب $\mathbf{0} = (\mathbf{x}_i)\mathbf{v}$ در هر نقطه از زیرمجموعهی M_i لازم است تا قبل از تشکیل ماتریس کواریانس نقاط نرمالیزه شوند. در این مقاله برای نرمالیزه کردن دادهها از روش ارائه شده توسط هافر استفاده شده است [27]. نرمالیزه کردن در دو مرحله انجام میشود: 1) انتقال تمامی نقاط M_i به سیستم مختصاتی که مرکز آن بر روی مرکز جرم M_i قرار دارد، 2) تغییر مقیاس یکنواخت نقاط به نحوی که شعاع میانگین زیر مجموعهی M_i برابر با یک شود.

قابل توجه است که در صورت وجود نویز در ابر نقاط، در میدان سرعت اسپیرال، استفاده از این روش میتواند باعث ایجاد خطا در شناسایی راستای لغزشی شود. به همین دلیل بجای استفاده از روش هافر، استفاده از روشهای تبین و ناهمسانی توزیع خطا در متغیرها توصیه شده است [5]. روشهای ارائه شده در [5] برای نرمالیزه کردن دادهها، اگرچه در کاهش اثر نویز بسیار موثر است، ولی از نظر محاسباتی هزینهبر میباشد. بدلیل این که در این مقاله بجای میدان سرعت اسپیرال، میدان سرعت ثابت برای بررسی اثرات لغزشی به کار گرفته شده است، دیگر نیازی به استفاده از روشهای نرمالیزه کردن پیچیده و زمانبر نیست. از طرفی به دلیل عدم بررسی پارامترهای مربوط به دوران الگوریتم نسبت به اثرات نویز پایدار است.

پس از نرمالیزه کردن ماتریس \mathcal{I} ، میتوان مقادیر ویژه $\mathcal{I}_3 \geq \lambda_2 \geq \lambda_1$ و بردارهای ویژه ی متناظر با آنها ξ_1,ξ_2,ξ_3 را به سادگی محاسبه کرد. بردارهای ویژه متناظر با مقادیر ویژه صفر نشان دهنده راستای لغزش است. به دلیل وجود نویز در ابر نقاط و همچنین خطاهای محاسباتی در تخمین پارامترهایی مثل بردار نرمال، در عمل مقادیر ویژه دقیقا برابر با صفر نخواهند شد. بههمین دلیل بردارهای ویژهی متناظر با \mathcal{I} به اندازهی کافی کوچک، به عنوان راستای لغزش پذیر انتخاب میشوند. در این تحقیق از پارامتر \mathfrak{F}_3 برای تعیین آستانهی لغزش پذیری استفاده شده است.

برای تعیین مقادیر ویژهی به اندازهی کافی کوچک از روش زیر استفاده شده است: اگر $\lambda_2 \ge \lambda \ge \lambda_1$ مقادیر ویژه و ξ_1,ξ_2,ξ_3 بردارهای ویژهی متناظر با آنها باشد، آنگاه λ_i یک مقدار ویژهی به اندازهی کافی کوچک است به شرط آنکه نسبت λ_3/λ_5 کمتر از مقدار مجاز (ε_3) شود. مقدار پارامتر ε_3

مهندسی مکانیک مدرس، خرداد 1395، دوره 16، شماره 3

بستگی به میزان نویز موجود در ابر نقاط دارد و به صورت تجربی تعیین میشود. در این تحقیق مقدار مجاز برای \mathcal{B}_s عددی بین 200 تا 500 در نظر گرفته شده است. هر چقدر میزان نویز موجود در دادهها بیشتر باشد مقدار مجاز برای \mathcal{B}_s کمتر خواهد شد.

قابل توجه است که با در نظر گرفتن حداقل مقدار برای s^3 ، می توان تمامی قطعات را بشکل مناسبی ناحیهبندی کرد. ولی با تعیین s_3 به صورت اختصاصی برای هر قطعه، علاوه بر افزایش سرعت همگرایی الگوریتم، کیفیت مرز نواحی تفکیک شده را نیز افزایش می دهد و از تشکیل بخشهایی با مرزهای ناهموار تا حدی جلوگیری می کند.

با تعیین مقادیر ویژهی به اندازهی کافی کوچک، راستاهای لغزشی برای هر نقطهی **ی** محاسبه میشود. با توجه به میدان سرعت ثابت، هر نقطه میتواند حداکثر در دو راستا لغزشپذیر باشد. راستاهای لغزشپذیر هر نقطه، پارامترهای لغزشی نامیده میشود.

با تعیین تعداد و جهت حرکتهای لغزش پذیر برای هر $M \in M$ نقاطی که از نظر لغزش پذیری مشابه هستند با استفاده از الگوریتم رشد ناحیه دستهبندی می شوند.

3-6- تشکیل گراف دوگان بر مجموعهی رویههای اکسترود

همانطور که در بخش 5 توضیح داده شد، پس از انجام ناحیهبندی اولیه لازم است تا بخشهای مجاور که امکان ترکیب با یکدیگر را دارند، جهت تشکیل ناحیهی بزرگتر، شناسایی شوند. در کاربرد خاصی که در این مقاله مورد نیاز

Fig. 6 The manner of dual graph generation on extruded surfaces aafter primary segmentation, each area is assumed to be a vertex of the graph b- with regard to the areas located adjacently, the edges of graph is drawn (to avoid the ambiguity of figure, only three vertices E_1 , E_2 , E_3 and E_4 are titled).

شکل 6 طریقهی ایجاد گراف دوگان *G* بر رویههای اکسترود الف- پس از انجام ناحیهبندی اولیه، هر یک از نواحی به عنوان یک گره از گراف در نظر گرفته می شود ب- با توجه به نواحی که در مجاورت یکدیگر قرار دارند، یال های گراف ترسیم می شود (برای جلوگیری از شلوغ شدن شکل فقط سه گره E₁ ، E₂ ، E₄ و E₄ نام گذاری شده است).

است، ترکیب بخشهای جداگانه باید به نحوی صورت گیرد که با اتصال بخشهای مختلف مربوط به رویهی جاروبی، امکان استخراج پارامترهای مورد نیاز برای بازسازی آن فراهم شود.

برای این منظور، ابتدا در این بخش مفهوم گراف دوگان و نحوهی تشکیل آن بر روی دادهها توضیح داده میشود و سپس در بخش بعد چگونگی ترکیب نواحی مختلف مورد بررسی قرار میگیرد.

 E_i پس از ناحیهبندی رویه جاروبی S با استفاده از رویههای اکسترود F_i ، بر روی مجموعه ی F_n (وی مجموعه ی $E = \{E_1, E_2, \dots, E_n\}$ گراف دوگان G تشکیل می شود. برای این منظور کافی است هر یک از رویه های E_i به عنوان یک گره از گراف G در نظر گرفته شود. یال های گراف G با استفاده از نحوه ی مجاورت رویه های E_i ، مطابق شکل (6) رسم می شود.

در روشهای مدلسازی حجمی، برای آن که مدلی صحیح و سازگار از نظر توپولوژیکی ارائه شود، لازم است تا تمامی اجزای اصلی از دادههای ابر نقاط قابل تشخیص باشند و بعضی از اجزای فرعی اجازهی حذف شدن را داشته باشند [2]. بنابراین در ابتدا نواحی کوچک از مجموعه E که معمولا تاثیر نویز هستند، حذف میشود و سپس گراف دوگان G بر روی آن تشکیل میشود. با توجه به پیچیدگی مدلهای هندسی برای ذخیره ساری گراف دوگان از مفهوم ماتریس مجاورت¹ استفاده میشود.

6-4- نحوهی ترکیب نواحی مختلف

در الگوریتمهای ناحیهبندی، بنا بر دلایل مختلفی (مثل ماهیت الگوریتم ناحیهبندی، روش انتخاب نقطهی مبنا، وجود نویز و نوع شاخص اندازه گیری) ممکن است پس از افراز اولیه، در بعضی از قسمتها ناحیهبندی بیش از حد اتفاق بیافتد. به همین دلیل در تمامی الگوریتمهای موجود، پس از انجام ناحیهبندی، بخشهای مجاور بررسی میشوند تا در صورت امکان با یکدیگر ترکیب شوند و نواحی بزرگتری را ایجاد کنند (شکل 7).

در این مقاله ترکیب نواحی مختلف، علاوه بر برطرف کردن مشکل ناحیهبندی بیش از حد، هدف مهم دیگری را نیز دنبال میکند. در اصل ترکیب بخشهای مختلف به نحوی صورت میگیرد که ناحیهی مربوط به رویهی جاروبی شناسایی و بازسازی شود.

همانطور که قبلا نیز اشاره شد، جهت ترکیب نواحی مختلف از روش دستهبندی سلسله مراتبی استفاده میشود. در روش سلسله مراتبی، دادهها از جزء به کل دستهبندی میشوند. بنابراین استفاده از این روش امکان شناسایی شاخصههای کوچک سطح را فراهم میکند. در طراحی قطعات مکانیکی ابتدا اجزای اصلی ترسیم میشود و در مراحل بعدی با اضافه شدن جزئیات، مدل نهایی بدست میآید. دستهبندی سلسله مراتبی دادهها بدلیل سازگاری با این اصل، میتواند کمک موثری برای شناسایی اتوماتیک مراحل طراحی مدل باشد.

در شکل (7) راستاهای لغزش پذیر با توجه به میدان سرعت $\mathbf{t} = \mathbf{x}$ برای نواحی مختلف محاسبه شده است. نقاط متعلق به هر یک از نواحی از نظر تعداد و همچنین راستای لغزش با هم مشابه هستند. همان طور که دیده می شود، تفکیک مدل با توجه به این شرایط باعث ناحیه بندی بیش از حد می شود (شکل 7-الف). برای رفع این مشکل و همچنین جهت شناسایی نواحی مربوط به رویه ی جاروبی، ترکیب نواحی مجاور در سه مرحله صورت می گیرد.

هدف از انجام مرحلهی اول ترکیب، بر طرف کردن مشکل ناحیهبندی

Fig. 7 the manner of integration of different areas and dual graphs relating to each step a- model is over-segmented b- model after the first step of integration: integration of areas that are identical in terms of slippable parameters c- model after the second step of integration: integration of areas that are common in at least one slippable parameter d- final model after the third step of integration: detecting of swept surfaces (the surfaces specified with black color)

شکل 7 نحوهی ترکیب بخشهای مختلف و گراف دوگانهای مربوط به هر مرحله از ترکیب نواحی الف- مدل بیش از حد ناحیهبندی شده ب- مدل پس از اولین مرحلهی ترکیب: ترکیب ناحیههایی که از نظر پارامترهای لغزشی یکسان هستند ج- مدل پس از دومین مرحلهی ترکیب: ترکیب نواحی که حداقل در یک پارامتر لغزشی مشترک هستند د- مدل نهایی پس از سومین مرحله ترکیب: مرحلهی شناسایی رویههایی جاروبی (رویههایی که با رنگ سیاه مشخص شدهاند)

بیش از حد است (شکل 7-ب). در این مرحله، نواحی مجاوری که از نظر پارامترهای لغزشی یکسان هستند با یکدیگر ترکیب میشوند.

در مرحلهی دوم نواحی مجاوری که تعداد راستاهای لغزشی یکسانی ندارند ولی در یک راستای لغزش مشترک هستند، با روش دستهبندی سلسله

¹ Adjacency Matrix

مراتبی ترکیب می شوند (شکل 7-ج). همان طور که توضیح داده شد، روش سلسله مراتبی، دادهها را از جزء به کل دستهبندی می کند. به همین دلیل، ترکیب از بخشهایی آغاز می شود که اولا راستاهای لغزشی کمتری دارند، ثانیا در ماتریس مجاورت از مرتبه ککمتری برخوردار هستند. اگر M ابر نقطه متعلق به رویه ی جاروبی باشد، آنگاه تمامی نواحی M_i نسبت به میدان سرعت $\mathbf{t} = (\mathbf{x})\mathbf{v}$ یا در دو راستا و یا در یک راستا لغزش پذیر خواهند شد. سرعت $\mathbf{t} = (\mathbf{x})\mathbf{v}$ یا در دو راستا و یا در یک راستا لغزش می فرد و امانی بنابراین در دستهبندی سلسله مراتبی، در ابتدا ناحیههای که تنها یک راستای لغزشی دارند به عنوان نماینده ی گروه در نظر گرفته می شوند و امکان ترکیب نواحی مجاور با آنها بررسی می شود. پس از این مرحله می بایست گراف دوگان B به روز رسانی شود.

در سومین مرحلهی ترکیب نیز، همانند مرحلهی قبل از روش دستهبندی سلسله مراتبی استفاده میشود (شکل 7-ت). هدف از این مرحله، شناسایی و ترکیب کردن مجموعهی رویههای اکسترود متوالی E = Gشناسایی و ترکیب کردن مجموعهی رویههای اکسترود متوالی (استفاده E_1, E_2, \dots, E_n) مشده است. فرض میشود $E_{i-1}, E_i, E_i, E_{i+1}$ عضو گراف دوگان بهروزرسانی شده ی G و بردارهای L_{i-1}, L_i, L_{i+1} اعضای کشش متناظر با آنها هستند. شرط لازم برای آنکه $E_{i-1}, E_i, E_i', E_{i+1}$ عضای متوالی از مجموعهی E باشند عبارت است از:

- $\mathbf{r}_p = \mathbf{I}_i \cdot \mathbf{L}_i' \cdot \mathbf{I} \mathbf{L}_i' \cdot \mathbf{L}_i'$ دهنده ميزان اختلاف مجاز بردارهای لغزش است.
- بردار لغزشی هر دو ناحیهی جداگانهی متوالی، بر صفحهی تقریبی مرز مشترک هر دو ناحیه تقریبا عمود باشد.

شرط اول تضمین کنندهی عدم وجود تغییرات ناگهانی در شیب منحنی مرکزی است. شرط دوم و سوم تضمین کنندهی انتخاب دنبالهای صحیح از رویههای اکسترود است.

برای بدست آوردن صفحهی مرزی بین دو ناحیهی مجاور، از ماتریس کواریانس مربوط به نقاط واقع در مرز مشترک و همچنین روابط ارائه شده در بخش 2 استفاده شده است.

فرض میشود ناحیه a در مدل ارائه شده در شکل 8 به عنوان المان مبنا انتخاب شده است. هدف پیدا کردن توالی از نواحی همسایگی a با استفاده از روش دستهبندی سلسله مراتبی است، به نحوی که مجموع نواحی انتخاب شده تشکیل یک رویه یجاروبی را دهد. با شروع از نقطه ی a و با بررسی شرط اختلاف مجاز راستای بردارهای لغزشی برای سه ناحیه یموجود در همسایگی آن، یعنی نواحی f, b, e ناحیه f از گزینه ها حذف می شود. با بررسی شرط دوم و با در نظر گرفتن راستای بردارهای لغزشی نواحی a و نسبت به صفحه ی مرزی a - a، ناحیه ی a نیز از گزینه های ممکن حذف می شود و ناحیه ی d به عنوان دومین عضو از دنباله ی مورد نظر انتخاب می گردد. به همین ترتیب می توان سایر اعضای متعلق به این دنباله را شناسایی کرد.

7- مثالها

تقریبا در تمامی مقالات مربوط به مبحث ناحیهبندی جهت بررسی عملکرد الگوریتم از مدلها و نمونههای استاندارد استفاده می شود [3-6]. استفاده از مدلهای کامپیوتری این امکان را فراهم می کند که در صورت نیاز انواع

مختلفی از خطا در مدل ایجاد شود و همچنین میزان خطا و نحوهی توزیع آن با شرایط نمونهبرداری در حالت عملی مطابقت دارد. در این مقاله نیز جهت بررسی الگوریتم از نمونههای استاندارد استفاده شده است.

در شکل 9 نمودار ناحیهبندی سلسله مراتبی برای مدل مفروض ارائه شده است. همانطور که دیده می شود با استفاده از الگوریتم پیشنهادی می توان اجزای مختلف مدل را به طور مطلوبی تفکیک کرد. همچنین نحوه ی ار تباط این اجزای با یکدیگر قابل نمایش است. از این جهت مدل ارائه شده را می توان با روش مدل سازی عنصری¹ (مدل سازی درختی) مقایسه کرد. با این تفاوت که در مدل عنصری از رویه های اولیه برای تفکیک مدل استفاده می شود، ولی در این جا از رویه های اکسترود و جاروبی استفاده شده است.

مطابق شکل 9، نواحی مربوط به رویهی جاروبی به خوبی از سایر قسمتها شناسایی شده است (بخشهای a، b، a و f). برای این منظور پس از ترکیب نواحی کوچکتر مطابق شکل 8 و ایجاد یک ناحیهی بزرگتر، با بهروزرسانی ماتریس مجاورت در گراف دوگان، مجددا نواحی مختلف جهت ترکیب با یکدیگر بررسی میشوند. این عمل تا زمانی که تمامی اجزای مدل شناسایی شود ادامه مییابد. همانطور که توضیح داده شد از رویههای جاروبی برای بازسازی سطوح بلند نیز استفاده میشود. در شکل 9 ناحیهی f حاوی نقاط مربوط به سطح بلند است. بنابراین با ناحیهبندی مدل با استفاده از رویههای اکسترود و ترکیب آنها به منظور شناسایی رویههای جاروبی، میتوان ناحیهی مربوط به سطح بلند را به خوبی از سایر بخشهای مدل تفکیک کرد. همچنین صفحات تخت بهعنوان ناحیههایی که نقاط متعلق به

Fig. 8 a- The segmented model according to slippable criterion with regard to constant velocity field b, c- boundary planes for adjacent segments (The orientation of arrow shows the slip vector in first direction)

شکل 8 الف- مدل ناحیهبندی شده براساس معیار لغزش پذیری با توجه به میدان سرعت ثابت ب، ج- نمایش صفحات مرزی برای نواحی مجاور (جهت پیکان نشان دهندهی بردار لغزش در راستای اول است)

¹ Constructive Solid Geometry

Fig. 9 Exhibition of the constituting elements of the model using hierarchical view method شکل 9 نمایش اجزای تشکیل دهندهی مدل با استفاده از روش نمایش سلسله مراتبی

Fig. 10 a- The segmented model after the second step of integration bdetection and separation procedure of the swept surfaces using proposed algorithm

شکل 10 الف- مدل ناحیهبندی شده پس از دومین مرحلهی ترکیب ب- شناسایی و تفکیک بخشهای مربوط به رویهی جاروبی با استفاده از الگوریتم پیشنهادی

آنها در دو راستا لغزش پذیر هستند نیز از سایر نواحی تفکیک شدهاند.

در شکل 9، ناحیهی g به دلیل عدم توانایی محاسبهی دقیق پارامترهای لغزشی در نقاط متعلق به لبههای مدل ایجاد شده است. دلیل پیدایش ناحیهی g استفاده از همسایگیهای محلی جهت محاسبهی پارامترهای لغزشی (بخش 6-2) است. لازم به ذکر است که عدم توانایی در محاسبهی دقیق پارامترهای مربوط به ابر نقاط در لبههای مدل، در تمامی الگوریتمهایی که از همسایگیهای محلی استفاده میکنند دیده میشود. که البته از این ضعف میتوان در الگوریتمهای لبهیاب برای شناسایی نقاط مرزی مدل استفاده کرد. همان طور که در بخش 6-3 توضیح داده شد، برای بازسازی مدلی که از نظر توپولوژیکی با نمونهی اولیه سازگار باشد تنها کافی است تا اجزای اصلی شناسایی شود و میتوان از اجزای فرعی صرفنظر کرد.

در شکل 10 مدل ناحیهبندی شدهی قطعهای متشکل از چندین رویهی

جاروبی نمایش داده شده است. ناحیهی b، رویهای جاروبی با منحنی مرکزی سهبعدی دلخواه است که با استفاده از پژوهشهای انجام شده در سایر مقالات امکان شناسایی آن وجود ندارد. جهت بازسازی رویههای مربوط به نواحی a و c) علاوه بر فرمول بندی رویهی جاروبی، میتوان به ترتیب از رویهی مخروطی و رویهی دورانی نیز استفاده کرد. بنابراین جهت شناسایی و بازسازی رویههای مخروطی و دورانی نیز الگوریتم ارائه شده در این مقاله قابل استفاده است.

در شکل 11 ناحیهبندی مدل دارای نویز نمایش داده شده است. در این مدل، خطا با استفاده از تابع توزیع گاوسی ایجاد شده است. همان طور که دیده می شود، الگوریتم ارائه شده بهدلیل استفاده از روش ناحیهبندی تکرارپذیر (بهعنوان روش حل مسئلهی بهینه سازی ناحیهبندی) و همچنین استفاده از میدان سرعت ثابت (و در نظر نگرفتن پارامترهای دورانی سرعت) برای محاسبهی پارامترهای لغزشی، توانایی ناحیهبندی داده های نویزدار را نیز دارا می باشد.

همانطور که دیده میشود نواحی مربوط به رویهی جاروبی (بخشهای c، a، b و e) به خوبی از سایر اجزای مدل تفکیک شده است. قابل توجه است که منحنی پروفایل هیچکدام یک از این نواحی، منحنی دایروی نیست. این در حالی است که در سایر تحقیقات صورت گرفته، معمولا رویههای جاروبی با منحنی پروفایل دایروی بررسی شدهاند. همچنین بخشهای مربوط به رویهی بلند (ناحیههای d، f، b و h) نیز به طور مطلوبی از سایر بخشهای مدل تفکیک شدهاند.

در این مقاله برای اجرای الگوریتم از نرمافزار برنامهنویسی متلب استفاده شده است و به دلیل ضعیف بودن محیط گرافیکی آن، قطعات در نرمافزار کتیا نمایش داده شدهاند.

8- نتیجه گیری

رویهی جاروبی یکی از پیچیدهترین و پرکاربردترین رویههای مورد استفاده در کاربردهای طراحی کامپیوتری و مدلسازی گرافیکی است که بدلیل مشکلات موجود در شناسایی و تفکیک آن از دادههای ابر نقاط، کمتر در زمینهی مهندسی معکوس کاربرد پیدا کرده است. در این مقاله با استفاده از تئوری

سطوح سینماتیک و مفهوم حرکت لغزش پذیر و با به کار گیری الگوریتم ناحیه بندی تکرار پذیر، روشی برای تفکیک مدل و شناسایی نواحی مربوط به رویه های جاروبی از میان داده های ابر نقاط ارائه شده است. همچنین با استفاده از الگوریتم دسته بندی سلسله مراتبی برای ترکیب نواحی مختلف، امکان ارائه ی مدل با استفاده از روش مدل سازی عنصری (نمودار درختی) برای قطعات نسبتا پیچیده که امکان مدل سازی آن ها با سطوح اولیه وجود ندارد، مهیا شده است.

الگوریتم پیشنهادی در این پژوهش با به کار گیری مجموعهای از رویههای اکسترود متوالی جهت ناحیهبندی مدل، و با ترسیم گراف دوگان متناظر با رویههای اکسترود، بخشهای مختلف مدل را در قالب رویههای جاروبی تفکیک میکند. همانطور که در بخش 7 نشان داده شد، با استفاده

Fig. 11 Segmentation of noisy model a- The real CAD model b- The segmented model after the second step of integration c- Detection and separation procedure of the swept surfaces using proposed algorithm شكل 11 ناحيهبندى مدل داراى نويز الف- مدل CAD واقعى ب- مدل ناحيهبندى

شده پس از دومین مرحلهی ترکیب ج- شناسایی و تفکیک بخشهای مربوط به رویهی جاروبی با استفاده از الگوریتم پیشنهادی

از این روش میتوان نواحی مربوط به رویههای بلند، دورانی، سطوح تخت و مخروطی را نیز به خوبی شناسایی کرد.

مهمترین مزیت الگوریتم ارائه شده نسبت به سایر روشها، فراهم شدن امکان شناسایی رویههای جاروبی با منحنی پروفایل و مرکزی دلخواه است. در سایر روشها تنها رویههایی با منحنی پروفایل دایروی و با منحنی مرکزی با فرم خاص، قابل شناسایی هستند.

روش پیشنهادی بر روی مدلهای استاندارد که میزان خطای آنها با شرایط طبیعی دادهبرداری مطابقت دارد، پیادهسازی شده است. همان طور که مشاهده میشود در تمامی مدلها نواحی مختلف بهطور مطلوبی شناسایی شدهاند. بنابراین این الگوریتم در ناحیهبندی مدلهای دارای نویز محدود نیز قابل استفاده میباشد.

ناحیهبندی انجام شده در این پژوهش را میتوان بهعنوان مرحلهی پیش پردازش در نظر گرفت، که در ادامه و با به کارگیری الگوریتمهای مناسب بر روی هر یک از این نواحی، امکان استخراج ابعاد و پارامترهای لازم جهت بازسازی خودکار مدل مهیا میشود. هدف از پژوهشهای آتی ارائهی الگوریتمهایی است که با پردازش بر روی نواحی شناسایی شده در این مقاله، امکان استخراج منحنیهای مولد و پارامترهای لازم جهت بازسازی مدل را داشته باشند.

9- فهرست علايم

G

Ν

0

p

r

V

X

λ

) ماتريس كواريانس

M شبکهی ابر نقاط ورودی

MT ماتریس تبدیل

همسایگی همگن *N_H*

بردار نرمال

مرکز همسایگیهای همگن

نقطه موجود در شبكه ابر نقاط

بردار دوران

s سطح تقریب زنندهی ابر نقاط

T ماتريس انتقال

t زمان

بردار جابجایی **t**

بردار سرعت

نقطه موجود در شبکه ابر نقاط

علايم يوناني

Γ تابع مقیاس

γ ضریب مقیاس

میزان اختلاف مجاز بردارهای لغزشی $arepsilon_p$

ستانەي لغزشپذيرى $arepsilon_{
m s}$

ميزان لغزشپذيري

ξ بردارهای لغزشی

10- مراجع

- T. Varady, R. R. Martin, J. Cox, Reverse engineering of geometric models an introduction, *Computer Aided Design*, Vol. 29, No. 4, pp. 255-268, 1997.
- [2] K. Yinling, F. Shuqian, Z. Weidong, L. An, L. Fengshan, S. Xiquan, Featurebased reverse modeling strategies, *Computer Aided Design*, Vol. 38, No. 5, pp. 485-506, 2006.

of Computational science, Beijing, China, May 27-30, 2007.

- [18] L. H. You, H. Ugail, B. P. Tang, Xiaogang Jin, X. Y. You, J. J. Zhang, Blending using ODE swept surfaces with shape control and C1 continuity, *The Visual Comput*, Vol. 30, No. 6, pp. 625–636, 2014.
- [19] C. Li, S. Bedi, S. Mann, NURBS approximation to the flank-milled surface swept by a cylindrical NC tool, *Intervational Journal of Advanced Manufacturing Technology*, Vol. 61, No. 1, pp. 35-51, 2012.
- [20] R. T. Farouki, K. M. Nittler, Rational swept surface constructions based on differential and integral sweep curve properties, *Computer Aided Geometric Design*, Vol. 33, pp. 1–16, 2015.
- [21] Kevin M. Nittler, Rida T. Farouki, A real-time surface interpolator methodology for precision CNC machining of swept surfaces, *Intervational Journal of Advanced Manufacturing Technology*, Vol. 84, No. 1, pp. 1-14, 2015.
- [22] H. Pottmann, J. Wallner, Computational Line Geometry, pp. 195-221, New York: Springer, 2009.
- [23] C. Wu, S. Agarwal, Schematic Surface Reconstruction, Proceedings of the twelfth Computer Vision and Pattern Recognition Conference, Washington: IEEE Computer Society, pp. 1498-1505, 2012.
- [24] H. Hoppe, T. DeRose, T. Duchamp, J. McDonald, W. Stuetzle, Surface reconstruction from unorganized points, *Proceedings of the 19th annual conference on computer graphics and interactive techniques*, New York: ACM, pp. 71–80, 1992.
- [25] A. Foorginejad, K. Khalili, Point clouds curvature estimation using umbrella curvature, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 15, No. 1, pp. 227-235, 2015. (in Persian فارسى)
- [26] Y. Liu, H. Pottmann, W. Wang, Constrained 3D shape reconstruction using a combination of surface fitting and registration, *Computer Aided Design*, Vol. 38, No. 6, pp. 572-583, 2006.
- [27] M. Hofer, B. Odehnal, H. Pottmann, T. Steiner, J. Wallner, 3D shape recognition and reconstruction based on line element geometry, *Proceedings Tenth IEEE international conference on computer vision*, Beijing: IEEE, pp. 1532-1538, 2005.
- [28] T. Randrup, Approximation of surfaces by cylinders, Computer-Aided Design, Vol. 30, No. 10, pp. 807-812, 1998.
- [29] H. Pottmann, T. Randrup, Rotational and helical surface approximation for reverse engineering, *Computing*, Vol. 60, No. 4, pp. 307-322, 1998.
- [30] A. Nüchter, J. Elseberg, P. Schneider, D. Paulus, Study of parameterizations for the rigid body transformations of the scan registration problem, *Computer Vision and Image Understanding*, Vol. 114, No. 8, pp. 963–980, 2010.

- [3] W. Jun, Y. Zeyun, Surface feature based mesh segmentation, Computers & Graphics, Vol. 35, No. 3, pp. 661-667, 2011.
- [4] P. M. Castro, L. A. Lima, F. L. Lucena, Invariances of single curved manifolds applied to mesh segmentation, *Computers & Graphics*, Vol. 38, pp. No. 1, 399-409, 2014.
- [5] J. Andrews, C. H. Séquin, Generalized, basis-independent kinematic surface fitting, *Computer Aided Design*, Vol. 45, No. 3, pp. 615-620, 2013.
- [6] A. R. Miandarhoie, K. Khalili, Geometric model segmentation using approximate voronoi diagram and fuzzy regions construction, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 14, No. 15, pp. 127-136, 2015. (in Persian, فارسی)
- [7] B. Song, N. S. Zheng, D. W. Li, R. L. Chen, L. Li, Reconstructing DEM using TLS point cloud data and NURBS surface, *Transactions of Nonferrous Metals Society of China*, Vol. 25, No. 9, pp. 3165-3172, 2015.
- [8] L. Liu, Y. J. Zhang, X. Wei, Weighted T-splines with application in reparameterizing trimmed NURBS surfaces, *Computer Methods in Applied Mechanics and Engineering*, Vol. 295, No. 1, pp. 108-126, 2015.
- [9] M. Moinet, G. Mandil, P. Serre, Defining tools to address over-constrained geometric problems, *Computer Aided Design*, Vol. 48, No. 1, pp. 42-52, 2014.
- [10] D. D. Hoffman, W. A. Richards, Parts of recognition, Cognition, Vol. 18, No. 1, pp. 65-96, 1984.
- [11] W. H. Hung, S. C. Jessy Kang, Automatic clustering method for real-time construction simulation, Advanced Engineering Informatics, Vol. 28, No. 2, pp. 138-152, 2014.
- [12] A. Shamir, A survey on mesh segmentation techniques, Computer graphics forum, Vol. 27, No. 15, 39-56, 2008.
- [13] N. Gelfand, L. J. Guibas, Shape segmentation using local slippage analysis, Proceeding of The 4th Euro graphics Conference, New York: ACM, pp. 214-223, 2004.
- [14] F. P. Arribas, I. T. Vargas, Computer-aided design of horizontal axis turbine blades, *Renewable Energy*, Vol. 44, No.1, pp. 252-260, 2012.
 [15] A. Gameros, L. D. Chiffre, H. R. Siller, J. Hiller, G. Genta, A reverse
- [15] A. Gameros, L. D. Chiffre, H. R. Siller, J. Hiller, G. Genta, A reverse engineering methodology for nickel alloy turbine blades with internal features, *Manufacturing Science and Technology*, Vol. 9, No. 1, pp. 116-124, 2015.
- [16] J. K. Hinds, L. P. Kuan, Surfaces defined by curve transformations, Proceedings of the 15th numerical control society annual meeting & technical conference, Chicago, USA, April 9-12, 1978.
- [17] B. Su, J. Tan, Sweeping Surface Generated by a Class of Generalized Quasicubic Interpolation Spline, Proceeding of The 7th International Conference